

UCHWAŁA NR XXVIII/389/2017
RADY MIASTA SOPOTU
z dnia 10 kwietnia 2017 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Sopotu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 446, zm. Dz. U. z 2016 r. poz. 1579, poz. 1948) i art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 23, zmiany: Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 996, 1579, Dz. U. z 2017 r. poz. 2138),-

Rada Miasta Sopotu
uchwala, co następuje:

§ 1

Postanawia się uznać za bezzasadną skargę z 9 lutego 2017 r. mieszkanki Sopotu na działalność Prezydenta Miasta Sopotu, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Sopotu, zobowiązując Przewodniczącego do powiadomienia Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wnioskodawca:
Komisja Rewizyjna
Rady Miasta Sopotu

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miasta Sopotu
dr inż. Wiesława Augustyniak

10 kwietnia 2017 r.
10.04.2017 r. / 10.04.2017 r.
10.04.2017 r.

UZASADNIENIE

Rada Miasta Sopotu 23 lutego 2017 r. otrzymała skargę z 9 lutego 2017 r. mieszkanki Sopotu, nadesłaną przez Wojewodę Pomorskiego, na działalność Prezydenta Miasta Sopotu. Skarżąca w swoim piśmie podnosi, że od 13 lat mieszka w zagrzybionym mieszkaniu, nikt Jej nie pomógł w usunięciu tego zagrzybienia, nie było wizji lokalnej w mieszkaniu, a Pan Prezydent obiecał Jej, że dostanie mieszkanie w nowym budownictwie, ale nie dotrzymał słowa.

Komisja Rewizyjna, po zapoznaniu się z zarzutami Skarżącej, pisemnymi wyjaśnieniami Prezydenta Miasta, opinią Komisji Lokalowej i Budżetu Obywatelskiego z 16 marca br., w której Komisja zawnioskowała o odrzucenie skargi, oraz innymi dokumentami wnioskując do Rady Miasta Sopotu o uznanie skargi za bezzasadną, z przyczyn wymienionych poniżej.

Skarżąca zajmuje będący własnością Gminy Miasta Sopotu lokal mieszkalny, położony na parterze budynku w centrum Sopotu, o powierzchni użytkowej wynoszącej 60,28 m², składający się z trzech pokoi, kuchni, łazienki z wc i przedpokoju, wyposażony w indywidualny gazowy system ogrzewczy.

W roku 2006 w lokalu tym wymieniono stolarkę okienną, a w latach 2008-2009 w dwóch pokojach wymieniono podłogi, skuto tynki i wykonano odgrzybienie w następstwie stwierdzenia zagrzybienia przez Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną w Gdańsku w czerwcu 2008. W czerwcu 2010 roku, z powodu skargi złożonej do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sopocie przez Skarżącą, przedstawiciele Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sopocie dokonali oględzin lokalu i stwierdzili, że lokal jest wyremontowany, a na ścianach nie występują ślady mogące świadczyć o zagrzybieniu, nie stwierdzono także żadnych specyficznych zapachów. W listopadzie 2010 roku pracownicy Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Sopocie przeprowadzili badanie substancji chemicznych szkodliwych dla zdrowia w powietrzu w przedmiotowym lokalu. W pobranych do badań próbkach oznaczane szkodliwe substancje chemiczne występowały w stężeniach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych przyjętych dla oceny powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi. Z powodu dalszych skarg, przedstawiciele Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w styczniu i październiku 2011 roku dokonali badań organoleptycznych próbek warstw podłogowych, w wyniku których stwierdzono, że materiały w wykonanych odkrywkach warstw podłogowych nie budzą zastrzeżeń z punktu widzenia wymogów higieniczno-sanitarnych. W grudniu 2012 Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Gdańsku dokonała kolejnego badania zanieczyszczenia powietrza substancjami chemicznymi szkodliwymi dla zdrowia w przedmiotowym lokalu, tym razem na zlecenie zarządcy lokalu. W wyniku badania stwierdzono, że w pobranych do badań próbkach powietrza oznaczane substancje chemiczne występowały w stężeniach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych przyjętych do oceny powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi.

Wszystkie próbki do badań, o których mowa wyżej były pobierane przez pracowników instytucji wykonującej badania, w obecności przedstawicieli zarządcy lokalu.

Wobec dalszych skarg Skarżącej, w kwietniu 2013 roku Prezydent Miasta Sopotu zdecydował o wykonaniu kolejnych badań substancji chemicznych szkodliwych dla zdrowia w powietrzu w lokalu najmowanym przez Skarżącą, jednak Skarżąca odmówiła udostępnienia lokalu w celu ich przeprowadzenia.

W 2013 roku Prezydent Miasta Sopotu wyraził zgodę na pokrycie przez Gminę 50% kosztów remontu podłogi w jednym z pokoi, a w celu uzgodnienia terminu tego remontu Skarżąca miała się kontaktować z zarządcą lokalu. Skarżąca nie zastosowała się do powyższych ustaleń

i w czerwcu 2013 roku samodzielnie, bez porozumienia z zarządcą wymieniła podłogę, tym samym przejmując na siebie odpowiedzialność za prawidłowość przeprowadzonego remontu i ewentualne jego negatywne skutki. W późniejszym terminie jeszcze w roku 2013, bez zgody właściciela lokalu Skarżąca wymieniła podłogi w kolejnych pomieszczeniach.

Należy podkreślić, że wszelkie roboty budowlane, które wykonuje w lokalach gminnych wynajmujący są nadzorowane przez inspektorów nadzoru inwestorskiego posiadających uprawnienia budowlane odpowiednie do rodzaju robót, które nadzorują. Najemca lokalu gminnego wykonujący roboty budowlane w lokalu gminnym we własnym zakresie, bez uzgodnienia z wynajmującym, przyjmuje na siebie odpowiedzialność za ich wykonanie zgodnie z zasadami wiedzy technicznej i przepisami i za zastosowanie materiałów dopuszczonych do obrotu i stosowania w budownictwie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Skarżąca wystąpiła w listopadzie 2013 r. o opinię do Instytutu Techniki Budowlanej, należy jednak stwierdzić, że opinia ta nie może być wiarygodna w odniesieniu do lokalu, którego jest najemczynią, ponieważ nieznane jest pochodzenie próbek przekazanych Instytutowi do badania. W pierwszym zdaniu opinii Instytut wyraźnie stwierdza, że próbki zostały przysłane do Zakładu Materiałów Budowlanych, a zatem nie zostały pobrane do badania przez pracowników Instytutu w lokalu, którego najemczynią jest Skarżąca, z zachowaniem obowiązujących standardów. W czerwcu 2014 roku Skarżąca zwróciła się do Instytutu Techniki Budowlanej o pobranie próbek w lokalu w celu przeprowadzenia badań i sporządzenia ekspertyzy, na co Instytut przystał warunkując dokonanie czynności uzyskaniem zgody zarządcy lokalu. Zarządca wyraził zgodę na powyższe, jednakże do chwili obecnej nie otrzymał informacji o wynikach ekspertyzy.

W październiku 2014 roku Skarżąca zleciła Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Gdańsku wykonanie kolejnych badań w najmowanym lokalu, obejmujących badanie mykologiczne powietrza oraz badanie mykologiczne powierzchni przegrody budowlanej, kserokopię sprawozdania z tych badań przekazując do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sopocie, który następnie przekazał ją do Wydziału Lokalowego Urzędu Miasta Sopotu. W próbce pobranej do badań ze ściany pokoju graniczącej z łazienką – 50 cm od podłogi, nie wykryto żadnych zarodników grzybów, natomiast stężenie zarodników grzybów w powietrzu w pokoju jest niższe niż ich stężenie w powietrzu atmosferycznym (na zewnątrz).

Odnosnie do sprawy przyznania Skarżącej innego mieszkania - w roku 2004 Skarżąca wraz z mężem i synem (żonatym) zameldowanymi w mieszkaniu jw. została zakwalifikowana do wymiany zajmowanego lokalu – roszczeniem Skarżącej było w tym czasie i jest nadal przyznanie mieszkania składającego się z dwóch pokoi z osobnymi wejściami, kuchni i łazienki, usytuowanego w centrum, na wysokim parterze, z ogródkiem.

W 2012 r. zmarł mąż Skarżącej, a w dniu 16.10.2012 r. w zajmowanym przez Skarżąca mieszkaniu zostali zameldowani wnuk i wnuczka, zameldowani dotychczas poza Sopotem.

Gmina przedstawiła Skarżącej następujące propozycje lokali, do zasiedlenia w ramach wymiany:

- 1) w roku 2005 dwupokojowy lokal o powierzchni użytkowej 40,80 m², położony na parterze budynku przy ul. Kolberga w Sopocie (budynek z centralnym ogrzewaniem) – Skarżąca odmówiła obejrzenia lokalu ze względu na jego metraż,
- 2) w 2013 r. dwupokojowy lokal w budynku przy Al. Niepodległości w Sopocie – Skarżąca oświadczyła, że nie będzie oglądać tego lokalu, bo nie chce mieszkać przy tej ulicy,
- 3) w 2014 r. lokal dwupokojowy w budynku przy ul. Abrahama w Sopocie – Skarżąca nie przyjęła tego lokalu ze względu na usytuowanie na I piętrze budynku,

- 4) w 2015 r. lokal trzypokojowy o powierzchni 68,07 m² w budynku przy ul. Pułaskiego w Sopocie, którego również nie przyjęła. Jednym z argumentów Skarżącej za nie przyjęciem tego lokalu był brak ogródka, jakim dysponuje mieszkając pod obecnym adresem.

W 2014 r. Skarżąca wystąpiła do Gminy Miasta Sopotu o wykup najmowanego lokalu, który następnie wycofała.

W październiku 2015 Skarżąca pozwała Gminę Miasta Sopotu o zapłatę kwoty 100.000 zł tytułem „odszkodowania za utratę zdrowia wskutek zaniechań pozwanej Gminy Miasta Sopotu”. Sprawę prowadził Sąd Okręgowy w Gdańsku, który 28.02.2017 r. oddalił powództwo Skarżącej przeciwko Gminie Miasta Sopotu w tej sprawie. W powyższej sprawie została sporządzona opinia biegłego sądowego w zakresie budownictwa i mykologii, w której biegły jednoznacznie stwierdził, że w mieszkaniu najmowanym przez Skarżącą nie stwierdzono grzybów pleśniowych.

Informacja Skarżącej, że Prezydent Miasta Sopotu obiecał Jej mieszkanie w nowym budownictwie nie znajduje potwierdzenia w dokumentach, ponieważ taka dyspozycja nie dotarła do Wydziału Lokalowego, a zasiedlenie nowych budynków budowanych przez Gminę odbywa się każdorazowo na podstawie odrębnych regulaminów zatwierdzanych przez Radę Miasta Sopotu. Ponadto odmowy przyjęcia przez Skarżącą lokali nie były argumentowane „starym budownictwem”.

Podsumowując, wyniki wszystkich badań i oględzin dokonywanych od roku 2010 przez PPIS i WSSE zgodnie z obowiązującymi standardami, zostały potwierdzone przez biegłego sądowego w zakresie budownictwa i mykologii w opinii z listopada 2016 r. PPIS i WSSE przeprowadziły łącznie 6 badań i oględzin, które wykazały brak zagrzybienia w lokalu oraz nieprzekroczenie wartości dopuszczalnych przyjętych dla oceny powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi przez stężenia szkodliwych substancji chemicznych. Wobec powyższego, nie ma przesłanek do stwierdzenia, że utrata zdrowia Skarżącej została spowodowana nieprawidłowymi działaniami bądź zaniechaniami wynajmującego lokalu. Odnośnie do wymiany najmowanego przez Skarżącą lokalu na inny lokal, próby jej realizacji będą kontynuowane.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącej o braku oględzin lokalu – sama Skarżąca w swojej skardze napisała, że w 2012 r.: „Pan Prezydent był i widział jak to wygląda”, ponadto w 2016 r. odbyła się wizja w lokalu przeprowadzona przez Komisję Lokalową i Budżetu Obywatelskiego.

W związku z powyższym Komisja Rewizyjna wnioskuje o uznanie ww. skargi za bezzasadną przez Radę Miasta Sopotu.

Zgodnie z treścią art. 239 § 1 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 23, zmiany: poz. 868, 996): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miasta Sopotu

dr inż. Mariola Augustyniak



Aleksandra Gosk

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej

